



ערך דבקות במשימה וחתירה לניצחון בדמותה של חביבה רייק

חביבה רייק חייה בשנים 1914-1944. היא נולדה בסלובקיה, בגיל 18 גילתה את הציונות והצטרפה ל"שומר הצעיר", שם הייתה מדריכה וראש קן ולאחר מכן פעילת עלייה. בנובמבר 1939 עלתה לארץ, גרה ועבדה בקיבוץ מענית עד הצטרפותה כלוחמת וכצנחנית בארגון הפלמ"ח.

שלושה צנחנים מהפלמ"ח חברו לחביבה שנשלחה לסלובקיה בספטמבר 1944 בשליחות הבריטים, במטרה לסייע בחילוץ 60 חיילים בריטים ואמריקאים, רובם טייסים ואנשי צוות-אוויר שהופלו באזור. בנוסף לכך, הם עסקו בסיוע לפרטיזנים יהודיים, הקמת בתי מלאכה, גיוס כספים וטיפול רפואי לחברי הקהילה היהודית, ארגון תנועות הנוער היהודיות וכן הכנת תוכנית בריחה ומקומות מסתור לשעת הצורך. כחודשיים לפני שנכנסו הגרמנים לאזור, היא לקחה אחריות ויזמה פינוי יהודים בצורה מסודרת. חביבה הצילה אלפי יהודים ממוות. בסוף אוקטובר 1944 הסתערו הגרמנים על המחנה היהודי שחביבה והצנחנים הקימו והיא נלקחה בשבי הגרמני. חביבה נרצחה ביריות ב- 20.11.1944.

"נאספנו כאן היום להתייחד עם זכרה של חביבה שאיננה עוד. חייה היו מלאים מעשים ופעולות. תמיד ערה אמיצה ותוססת. משנתבעו מנדבים לשירות הביטחון, הייתה חביבה בין הראשונים שנענו. היא לא הייתה איש צבא במונח המקובל אבל מילאה את הכל בכבוד ואף בהצטיינות. כאשר התכוננה לשליחותה כצנחנית ולמדה צנחנות בארץ, לא הסתפקה במספר הצניחות הקבוע ליום אלא דרשה עוד ועוד ולצאת לשליחות. בבואה לצ'כוסלובקיה ראו בה השרידים את סמל הקשר שלא נותק בינם ובין הארץ הנכספת. כבר כיום מתחנכת התנועה שם לאור להבת חביבה. (מדבריו של משה גרוס באזכרה לחביבה רייק, פורסם בעיתון מעריב)

שאלות לדיון:

1. מדוע לדעתך חביבה רייק לא הסתפקה בעלייה לארץ או להצטרפותה לפלמ"ח והמשיכה לתפקידים כה מסוכנים?
2. כיצד ניתן במצב סיכוני ותחת לחץ לשמור על איזון ושיקול הדעת?